

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoP/24/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412211040
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6412211040.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľky: Z. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. Z. K. XXX/X, XXX XX T. H. D., zastúpená splnomocneným advokátom JUDr. Viktorom Šurkom, so sídlom Advokátskej kancelárie SNP 120, 965 01 Žiar nad Hronom, proti odporcovi: P. Z. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. X/XX, XXX XX T. H. D., bytom K. X/X, XXX XX C., o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní navrhovateľky zo dňa 17. 12. 2013 a o odvolaní odporcu zo dňa 02. 01. 2014 proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 10P/119/2012-115 zo dňa 07. 11. 2013 v spojení s opravným uznesením č. k. 10P/119/2012-145 zo dňa 31. 01. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zmenil rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 8P/275/07-97 zo dňa 11. 12. 2007 tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť odporcu k navrhovateľke zo sumy 126,14 eura na sumu 210 eur mesačne počnúc dňom 01. 09. 2012 do 31. 08. 2013 a od 01. 09. 2013 na sumu 250 eur mesačne, a zaviazal odporcu uhrádzať zvýšené výživné vždy do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky (výrok I.). Zročné výživné za obdobie od 01. 09. 2012 do 07. 11. 2013 spolu vo výške 1 254,04 eura zaviazal odporcu uhrádzať v mesačných splátkach po 100 eur, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku až do úplného zaplatenia k rukám navrhovateľky pod následkom straty výhody splátok (výrok II.). V zostávajúcej časti návrh zamietol (výrok III.). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu (výrok IV.).

Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol potom, čo jeho prví rozsudok č. k. 10P/119/2012-43 zo dňa 03. 10. 2012 bol uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13CoP/112/2012-71 zo dňa 05. 02. 2013 zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázanú čiastočnú opodstatnenosť a odôvodnenosť podaného návrhu. Konštatoval, že je nesporné, že na strane navrhovateľky došlo k podstatnej zmene pomerov oproti poslednej úprave vyživovacej povinnosti v roku 2007, kedy bola študentkou gymnázia v T. nad D.. V súčasnej dobe je navrhovateľka študentkou denného štúdia na Lekárskej fakulte Univerzity E. v Bratislave a jednoznačne sa u nej zvýšili výdavky týkajúce sa nielen zabezpečenia základných životných potrieb ako je strava, oblečenie, hygienické potreby, ale aj ďalších potrieb ako je ubytovanie na internáte, cestovné, MHD, zabezpečenie učebných pomôcok, skrípt, kníh a pod. Zvýšené výdavky má aj vzhľadom na svoj zdravotný stav, je astmatička, má peľovú alergiu, trvalo zníženú imunitu, čo u nej spôsobuje vysokú chorobnosť, má kožné problémy, problémy so štítnou žľazou a zvýšenú kazivosť zubov, kde len zubné ošetrovanie predstavuje u nej zvýšené výdavky približne vo výške 10 eur mesačne. Na lieky si mesačne pripláca sumu 20 až 30 eur. Okrem toho sezónne jedenkrát do roka užíva injekcie na zmiernenie imunitného deficitu, čo stojí 45 eur. V zime podstupuje alergénovú imunoterapiu, ktorá stojí okolo 30 až 50 eur. Ďalšími výdavkami sú bežné výdavky na hygienické potreby, oblečenie a ďalšie výdavky, ktoré sa priemerne pohybujú vo výške 350 eur mesačne. Jediným príjmom navrhovateľky je t. č. len výživné, ktoré doposiaľ dostáva od odporcu. Je nesporné, že bez krytia jej nákladov zo strany matky,

ktorá má ďalšie dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom a dosahuje príjem približne vo výške 480 eur mesačne + prídavky na deti, by navrhovateľka vôbec nebola schopná študovať na fakulte daného typu. U povinnej osoby sú rozhodujúce objektívne reálne schopnosti a možnosti poskytovať výživné, pričom povinnosť obidvoch rodičov starať sa o výživu dieťaťa je odrazom zásady, podľa ktorej sa na zabezpečení osobných potrieb a výživy dieťaťa podieľajú obidvaja rodičia podľa svojich objektívnych možností a schopností, v ktorých sa zohľadňuje i vzdelanie, zdravotný stav, skutočnosti, ktoré majú vplyv na ich sociálny status, materiálne a finančné zázemie a podľa pomeru ich príjmov a celkovej finančnej sociálnej situácie. Pri určovaní výživného je potrebné predovšetkým brať ohľad na potreby dieťaťa, ktoré sú rôzne a závisia od okolností prípadu. Potreby dieťaťa sa skúmajú aj vo vzťahu k životnej úrovni rodičov. U povinnej osoby sú preto rozhodujúce jej reálne schopnosti a možnosti poskytovať výživné, pričom jediným kritériom tohto hľadiska je nielen aktuálny príjem, ale celkové reálne schopnosti a možnosti povinnej osoby, ktoré sa skúmajú z objektívneho hľadiska a komplexne. U odporcu od posledného súdneho rozhodnutia vo veci zvýšenia vyživovacej povinnosti zo dňa 03. 10. 2012 mal okresný súd aj jeho výpoveďou preukázané, že došlo k zníženiu jeho majetku, a to predajom bytu ako aj podielu jeho chaty na Q., pričom trojizbový byt, ktorého bol vlastníkom v T. nad D. predal v decembri 2012 a spoluvlastnícky podiel na chate na Q. predal v decembri 2012 svojej priateľke, s ktorou žil v spoločnej domácnosti. K tvrdeniu odporcu, že bol nútený predať tieto nehnuteľnosti, aby mohol splatiť úvery z minulosti, okresný súd podotkol, že predajom nehnuteľností získal odporca určitý nemalý finančný prospech, na ktorom sa navrhovateľka nepodieľala. Okresný súd bol toho názoru, že išlo o účelové konanie zo strany odporcu od posledného rozhodnutia vo veci, ktorým malo dôjsť k preukázaniu na jeho strane, že nevlastní žiadne nehnuteľnosti, ale len ťarchy a úvery, ktoré spláca, resp. spláca jeho priateľka, pričom aj výživné na navrhovateľku a jeho syna Z. musí uhrádzať jeho rodinný príslušník - brat. Okresný súd preto zvýšil vyživovaciu povinnosť odporcu k navrhovateľke, pričom toto zvýšenie rozčlenil a vyživovaciu povinnosť určil od 01. 09. 2012 a od 01.09. 2013 rozdielne.

Proti rozsudku okresného súdu podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, a to do výroku IV. rozsudku okresného súdu. Rozsudok okresného súdu v tejto časti považovala za nesprávny; okresnému súdu vytkla, že svoje rozhodnutie v tomto smere nijako neodôvodnil a nevzal do úvahy okolnosti, ktoré boli dôvodom na podanie návrhu. Mala za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v tejto časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku /ďalej len „OSP“/). Uviedla, že o výživnom na navrhovateľku bolo naposledy rozhodované v roku 2007 a hoci si odporca vyživovaciu povinnosť plnil a sporadicky prispieval navrhovateľke aj nad rámec súdom určeného výživného, neprejavil ani najmenší záujem riešiť opakované prosby navrhovateľky na zvýšenie výživného dohodou. V roku 2007 bola navrhovateľka študentkou gymnázia, bývalá doma a náklady na krytie jej životných potrieb boli podstatne nižšie, pričom v tom čase bola schopná si privyrobiť nejaké peniaze aj počas prázdnin. Po začatí štúdia na Lekárskej fakulte UK v C. došlo k podstatnému nárastu jej životných nákladov a bola nútená požiadať o zvýšenie výživného prostredníctvom súdu. Spočiatku sa snažila vec riešiť bez toho, aby si zvolila právneho zástupcu. Po prvom pojednávaní a po rozhodnutí súdu dňa 03. 10. 2012 však dospela k záveru, že konanie sama nezvládne z dôvodu, že nedisponuje vedomosťami ani skúsenosťami v konaní na súde aj v porovnaní s odporcom, ktorý už absolvoval viacero takýchto konaní a nebude schopná úspešne obhájiť uplatnený nárok. Po dlhšom zvažovaní sa preto rozhodla splnomocniť na konanie advokáta. Náklady, ktoré navrhovateľke v konaní vznikli však s ohľadom na správanie odporcu nemožno pripočítať na ťarchu navrhovateľky. Mala za to, že okresný súd pri rozhodovaní o trovách postupoval nesprávne, keď zvolil postup podľa ust. § 142 ods. 2 OSP. Podľa názoru navrhovateľky mal súd pri rozhodovaní o trovách zvoliť postup podľa ust. § 142 ods. 3 OSP. Navrhovateľka poukázala na skutočnosť, že okrem výživného poskytovaného rodičmi nemá iný zdroj príjmov. S ohľadom na náročnosť štúdia je tiež nemožné, aby navrhovateľka získala nejaké prostriedky zárobkovou činnosťou. Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti preto navrhla zrušiť a vec v tomto rozsahu vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alternatívne navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil tak, že navrhovateľke prizná náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia v celkovej sume 1 813,42 eura.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie aj odporca, ktorý ho napadol v celom rozsahu. V prvom rade namietal postup súdu na pojednávaní dňa 07. 11. 2013, na ktorom hneď v úvode pojednávania mu sudkyňa strčila do ruky nejaké dvojstranné vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľky a asi po necelej minúte, kedy nestihol toto vyjadrenie ani poriadne prečítať, sa ho spýtala na vyjadrenie k veci. Mal za to, že takýmto postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

K tvrdeniu právneho zástupcu navrhovateľky prezentovanom v predmetnom vyjadrení odporca uviedol, že služobný pomer príslušníka PZ ukončil k 31. 05. 2011, nakoľko bol odvolaný z funkcie riaditeľa odboru poriadkovej polície OR PZ v Prievidzi. Funkciu vyšetrovateľa - čakatela odmietol, nakoľko o vykonávanie tejto funkcie nemal záujem. Žiadal o zaradenie na miesto radového policajta kriminálnej polície, ale nebolo mu vyhovené. Tvrdenie právneho zástupcu navrhovateľky, že vymeriavací základ vo výške 1 665,27 eur, z ktorého mu bol vypočítaný výsluhový dôchodok, bol zároveň jeho predchádzajúcou mzdou označil odporca za absolútne scestné, poukazujúc pritom na príslušné právne predpisy (zákony č. 328/2002 Z. z., č. 73/1998 Z. z.). Rovnako tvrdenie právneho zástupcu navrhovateľky, že v prípade zotrvania v PZ mohol zarábať cca 900 až 1 000 eur mesačne nie je pravdivé, nakoľko jeho plat vyšetrovateľa - čakatela by predstavoval cca 740 eur mesačne. Keď si odporca spočítal výšku priznaného výsluhového dôchodku a minimálnu mzdu v prípade jeho zamestnania vyšlo mu, že po odchode z PZ bude na tom finančne lepšie. Odporca súhlasil s tým, že zvýšenie životných nákladov navrhovateľky k 01. 09. 2012 bolo dostatočne preukázané, ale zvýšenie jej nákladov od 01. 09. 2013 nemožno akceptovať, nakoľko navrhovateľka navštevuje tú istú školu a nezmenili sa ani vonkajšie makroekonomické ukazovatele, ktoré by mohli mať vplyv na rast nákladov navrhovateľky. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že navrhovateľka má zvýšené náklady aj vzhľadom na jej zdravotný stav, má trvalo zníženú imunitu, čo u nej spôsobuje vysokú chorobnosť, pričom okresný súd sa nezaujímal o to, koľko dní za obdobie posledného roka alebo dvoch bola navrhovateľka lekárom uznaná za práceneschopnú. Zdôraznil, že navrhovateľka vyčíslila svoje pravidelné mesačné životné náklady na sumu 280 eur a okresný súd mu uložil povinnosť prispievať na jej výživu výživným v sume 250 eur mesačne pri jeho jedinom mesačnom príjme 545,20 eura. Okresný súd nepresne určil príjmové pomery matky navrhovateľky, uviedol len, že jej príjem je len „približne 480 eur mesačne netto + prídavky na deti“, pričom takýto príjem mal okresný súd zistený už v roku 2012, kedy vo veci rozhodol prvým rozsudkom. S poukazom na ust. § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“) odporca uviedol, že matka by mala na navrhovateľku prispievať výživným minimálne v sume 60 eur mesačne. Okresný súd nebral do úvahy ani nevyhnutné a jednoznačne preukázané výdavky odporcu. Súd musí brať do úvahy náklady na bývanie, pričom odporca platí nájomné v sume 285 eur mesačne. Ak by mal na výživu navrhovateľky platiť okresným súdom určené výživné, pričom má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k synovi Miroslavovi, na ktorého platí výživné 110 eur mesačne, potom z výsluhového dôchodku mu zostane len suma 185,20 eura mesačne a po pripočítaní splátok zameškaného výživného mu zostane len 70,20 eura mesačne. Okresný súd rozhodol na základe skutočností, ktoré mal k dispozícii už v októbri 2012, nebral do úvahy zmeny pomerov na strane odporcu, nezaoberal sa skutočnosťou, že odporca už nepracuje ako vodič MKD, súd nezaujímal prečo ukončil zamestnanie vodiča v spoločnosti Slovagrotans, a. s. (zhoršenie zdravotného stavu) ani jeho ďalšie zamestnanie v spoločnosti ESO s. r. o. Bratislava. Okresný súd v rozsudku síce uviedol, že príjem odporcu je „približne 974 eur mesačne (544 eur výsluhový dôchodok + 430 eur mzda vodiča)“, ale toto zistenie slúžilo ako podklad pre rozsudok okresného súdu zo dňa 03. 10. 2012, ktorý bol krajským súdom zrušený. Tvrdenie súdu o účelovom zbavení sa majetku označil odporca za neodôvodnené, k čomu uviedol, že všetok majetok, ktorý v minulosti vlastnil mal zaťažený úverom a po predaji mu nič nezostalo. Uviedol, že nevlastní žiadny hnutelný ani nehnuteľný majetok a nemá žiadne ťarchy a úvery, ktoré by mal splácať. Výživné na navrhovateľku a syna Z. toho času za odporcu uhrádza jeho brat. Okresný súd nad rámec podaného návrhu zvýšil výživné dvakrát, t.j. ku dňu 01. 09. 2012 a ku dňu 01. 09. 2013, keď navrhovateľka žiadala zvýšiť výživné len k dátumu 01. 09. 2012. Ďalej uviedol, že samotná navrhovateľka neprejavuje žiadnu snahu ani záujem na vylepšení svojej životnej situácie. Okresný súd nepostupoval v zmysle zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu. Na základe uvedeného odporca navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedla, že tvrdenia odporcu v odvolaní obsiahnuté sú nepravdivé. Nie je pravda, že odporcovi bola odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko jej vyjadrenie doručené súdu dňa 04. 11. 2013 neobsahovalo žiadne nové skutočnosti ani tvrdenia, ktoré by odporcovi neboli známe už predtým. Pokiaľ odporca poukázal na to, že navrhovateľka si neprivyrába, zjavne nemá ani poňatia o náročnosti štúdia na lekárskej fakulte. Majetkové odporcu boli v konaní pred súdom prvého stupňa riadne preukázané. Okresný súd vykonal dokazovanie v zmysle právneho názoru vysloveného odvolacím súdom v jeho zrušujúcom rozhodnutí a vo veci správne rozhodol. Je nepochybné, že odporca má možnosti aj schopnosti zabezpečiť si vyšší príjem ako len výsluhový dôchodok. V tomto smere však nevyvinul žiadnu snahu. Matka navrhovateľky má jediný príjem ako učiteľka v materskej škole, t. č. vo výške 533 eur mesačne a má ďalšie dve vyživovacie povinnosti k maloletému Z. N., nar. XX. XX. XXXX a k maloletej E. C., nar. XX. XX. 2007. Matka dosahovala takýto príjem počas celého roka

2013. Navrhovateľka navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť a zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd vec prejednal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 OSP, postupom podľa ustanovenia § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia pojednávania a rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie podľa ustanovenia § 221 ods. 2 OSP z týchto dôvodov:

Okresný súd rozsudkom č.k. 10P/119/2012-43 zo dňa 03. 10. 2012 zmenil rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť odporcu k navrhovateľke na sumu 180 eur mesačne, počnúc dňom 01. 09. 2012 s povinnosťou odporcu platiť zvýšené výživné vždy do 25-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky, rozhodol o zročnom výživnom a o trovách konania.

Na odvolanie navrhovateľky bol tento rozsudok okresného súdu uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13CoP/112/2012-71 zo dňa 05. 02. 2013 podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušený a vec bola súdu prvého stupňa vrátená na ďalšie konanie. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že v danej veci sú splnené zákonné podmienky na zvýšenie vyživovacej povinnosti odporcu k navrhovateľke. Odvolací súd uznal za dôvodnú námietku navrhovateľky, ktorá poukázala na to, že odporcovi bolo vyplatené odstupné cca vo výške 10 000 eur, ktoré treba pripočítať k príjmu odporcu, pričom táto skutočnosť sa nijakým spôsobom neodrazila v rozhodnutí a hodnotení prvostupňového súdu. Okresný súd mal na tento príjem, hoci len jednorazový, prihliadnuť. Okresný súd pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľky opomenul zohľadniť, že odporca, ktorý je zamestnaný ako vodič v spoločnosti SLOVAGROTRANS, a. s. má zrejme okrem mesačnej mzdy vyplácané aj tzv. diéty, ktoré v zmysle konštantnej judikatúry treba pri určení výživného zohľadniť. Okresný súd sa mal zaoberať a náležite odôvodniť aj skutočnosť namietanú navrhovateľkou, že odporca sa vzdal odchodom do výsluhového dôchodku výhodnejšieho zamestnania. V závere svojho rozhodnutia odvolací súd uložil okresnému súdu v ďalšom konaní zistiť schopnosti, možnosti a majetkové pomery odporcu, t. j. zohľadniť vyplatené odstupné, ustáliť, či má odporca okrem mesačného príjmu vyplácané aj diéty a v akej výške a na základe novo zistených skutočností opätovne posúdiť návrh navrhovateľky.

Odporca v podanom odvolaní vytykal okresnému súdu, že okresný súd rozhodol na základe skutočností, ktoré mal zistené už pri jeho prvom rozhodnutí vo veci v októbri 2012 a nebral do úvahy zmenu pomerov na jeho strane. Odporca uviedol, že už nie je zamestnaný ako vodič MKD, ktorá skutočnosť vyplýva aj z oznámenia spoločnosti SLOVAGROTRANS, a.s., podľa ktorého pracovný pomer s odporcom skončil dňom 04. 02. 2013 (č. l. 80 spisu) a naznačil, že má mať ďalšie zamestnanie v spoločnosti ESO s. r. o. Bratislava. Odporca okresnému súdu vytkol aj nedostatočné zdôvodnenie rozhodnutia, pokiaľ výživné na navrhovateľku zvýšil súd nielen od 01. 09. 2012, ale následne aj od 01. 09. 2013, pričom podľa názoru odvolateľa sa nemohli s odstupnosťou jedného roka zmeniť náklady navrhovateľky. Ďalej odporca poukázal na to, že okresný súd nedostatočne skúmal pomery na strane matky navrhovateľky, nemal riadne zistený jej skutočný príjem a rovnako v tomto smere sa uspokojil so zisteniami, ktoré mal preukázané už v roku 2012.

Preskúmaním napadnutého rozsudku a konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, odvolací súd konštatuje, že odvolanie odporcu je dôvodné. Okresný súd po vrátení veci na ďalšie konanie sa nevysporiadal a nezisťoval skutočnosti, ktoré zistiť mal v zmysle zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu, preto nedostatočne zistil skutkový stav veci a vec nesprávne právne posúdil. Okresný súd odôvodnil svoje rozhodnutie zmenou pomerov na strane navrhovateľky, ktorá pri poslednej úprave výživného v roku 2007 bola študentkou gymnázia, zatiaľ čo v súčasnosti je študentkou lekárskej fakulty, s čím sú spojené zvýšené výdavky. Výživné na navrhovateľku zvýšil v zásade na tom skutkovom zistení, že odporca predal v decembri 2012 nehnuteľnosti, ktoré dovtedy vlastnil, pričom konštatoval, že zo strany odporcu išlo o účelové konanie, bez toho, aby sa zaoberal aj inými skutočnosťami, ktoré majú vplyv na celkové možnosti a schopnosti odporcu ako jedného zo zásadných zákonných hľadísk rozhodných pre určenie vyživovacej povinnosti.

Súd pri rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k deťom vychádza zo zákonných kritérií obsiahnutých v ustanoveniach § 62 a nasl. Zákona o rodine. Je preto povinný čo najúplnejšie zistiť majetkové a sociálne pomery nielen na strane povinného rodiča, ale aj na strane rodiča, voči ktorému návrh nesmeruje a zistiť i ďalšie okolnosti majúce vplyv na vyhodnotenie reálnych schopností a možností

povinného rodiča prispievať na výživu dieťaťa. V nadväznosti na takto zistený skutkový stav, po zvážení a zhodnotení odôvodnených potrieb dieťaťa potom súd stanoví, respektíve upraví rozsah vyživovacej povinnosti, adekvátny na zistený skutkový stav.

Okresný súd pri svojom rozhodovaní nezohľadnil všetky skutočnosti relevantné pre správne rozhodnutie vo veci; nezohľadnil odstupné, ktoré bolo odporcovi vyplatené pri odchode zo služobného pomeru ani výšku diét, ktoré odporca poberal v čase, keď bol zamestnaný v spoločnosti SLOVAGROTRANS, a. s., hoci si pre tento účel zadovážil listinný dôkaz, s ktorým sa však napokon vôbec nezaoberal a nijakým spôsobom ho nevyhodnotil. Pre správne rozhodnutie vo veci musí súd zistiť nielen to, aké sú odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa, ale tiež musí mať spoľahlivo preukázané aj pomery na strane povinnej osoby, od ktorých závisí určenie konkrétnej výšky výživného. Ak sa pritom pomery účastníkov v priebehu konania zmenia, je potrebné sa týmito zmenami zaoberať a komplexne ich pri konečnom rozhodnutí vo veci vyhodnotiť.

Nakoľko okresný súd nedostatočne zistil skutkový stav veci, odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní okresný súd v prvom rade posúdi, či z dôvodu, že odporca ukončil služobný pomer príslušníka PZ v Prievidzi, keďže po jeho odvolaní z funkcie riaditeľa odboru poriadkovej polície OR PZ v Prievidzi neprijal ponúknutú novú funkciu vyšetrovateľa, je daný dôvod na postup podľa ust. § 75 ods. 2 druhá veta Zákona o rodine, pričom v rámci tohto posúdenia tiež zistí, aký funkčný plat by odporca poberal v prípade, ak by prijal ponúknutú prácu vyšetrovateľa. V rámci zisťovania možností a schopností odporcu okresný súd zoberie v úvahu odstupné, ktoré bolo odporcovi vyplatené pri odchode zo služobného pomeru ako aj diéty, ktoré poberal v čase, keď pracoval v spoločnosti SLOVAGROTRANS, a. s. a zistí aj dôvod, pre ktorý uvedená spoločnosť s odporcom rozviazala pracovný pomer. Ďalej bude skúmať aj odporcom v odvolaní uvedenú skutočnosť, že toho času má byť zamestnaný v spoločnosti ESO s. r. o. Bratislava a zistí, aký príjem mu z tohto zamestnania plynie. Pri ďalšom rozhodovaní okresný súd zoberie do úvahy aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť odporcu k maloletému synovi X. a zohľadní poskytovanie plnení odporcu navrhovateľke nad rámec doposiaľ súdom určeného výživného. Okresný súd tiež neopomenie, že vyživovaciu povinnosť k navrhovateľke má tiež jej matka, ktorá sa rovnako musí podieľať na úhrade odôvodnených potrieb navrhovateľky. Okresný súd tak musí posúdiť akou mierou, akým pomerom sa majú obaja rodičia podieľať na všetkých výdavkoch navrhovateľky. Na základe doplneného dokazovania v naznačenom rozsahu okresný súd vo veci nanovo rozhodne. Pri rozhodovaní o trovách konania sa okresný súd vysporiada tiež s návrhom navrhovateľky, ktorá žiada, aby jej bola priznaná náhrada trov konania podľa § 142 ods. 3 OSP.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa ust. § § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie podľa ustanovenia § 221 ods. 2 OSP.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.